

רבי חנינא אמר — טמאה, ורבי אסי אמר —
טהורה!

ומבאר הגמרא: רבי חנינא אמר טמאה —
דאם איתא דהוה דם בתולים בבעילה השניה,
מעיקרא הווי אתי — כבר בבעילה הראשונה
היה לו לבוא, ומאחר שלא ראתה דם
בבעילה ראשונה מוכח שאין זה דם
בתולים!

ורבי אסי אמר טהורה והטעם שלא ראתה
בבעילה ראשונה דילמא איתדמו ליה
כדשמואל. דאמר שמואל: יכולני לבעול
בתולה כמה בעילות בלא דם! (9) על ידי
הטייה!

ואידך, רבי חנינא דלא תלה בדשמואל,
משום דשאני שמואל, דרב גובריה, שרב
חילו ואין שאר אנשים שוים לו ואינם
יכולים לבעול בהטייה בלי להוציא דם.

אמר רב: בוגרת שהיא בת י"ב שנה וששה
חדשים אינה כנערה שנותנים לה עד מוצ"ש,
אלא נותנין לה לילה הראשון בלבד.

והני מילי (10) שנותנין לה את כל הלילה
הראשון ואפילו לכמה בעילות, הוא —
שלא ראתה עדיין דם נידות לפני הנישואין,
אבל ראתה לפני כן — אין לה אלא בעילת
מצוה, ותו לא ולא יותר! (11)

"ארבע לילות" דקתני שכתבה המשנה הוא
— ארבע עונות וכל עונה יום או לילה, וזו
ששמה כבר ארבע עונות הפסידה הלילות
הבאים.

ומקשה הגמרא: ולרב, שאמר שמתרת בין
ביום ובין בלילה — למה לי למיתנא "ארבע
לילות" — והלא לדבריו גם בימים היא
מתרת?!

מתרצת הגמרא: אורח ארעא "דרך ארץ" קא
משמע לך — דדרכה של ביאה בלילות בלבד
ולא ביום, מטעמי צניעות.

עוד מקשה הגמרא: וללוי, שאמר שמתרת
ארבע עונות בלבד — ליתני "ארבע לילות"
בלבד. "עד מוצאי שבת" דקתני — למה לי?

מתרצת הגמרא: הא קא משמע לך — דשרי
שמותר למבעול לכתחילה בעילה ראשונה
בשבת. ואע"פ שלא בעל אלא שתי בעילות
והפתח דחוק וכדשמואל (8).

דאמר שמואל: פרצה דחוקה — מותר ליכנס
בה בשבת ואף על פי שמשיר צרורות עפר,
וכמו"כ מותר לבעול בתולה בתחילה בשבת
ואע"פ שהפתח דחוק.

איתמר: בעל בעילה ראשונה ולא מצא דם.
וחזר ובעל בתוך ד' לילות ומצא דם —

בבעילה השניה [תוס'].

10. לקמן [בהערה 12] יבואר האם חילוק זה
המשך דברי רב הוא או שתוספת הוא שמוסיפה
הגמרא על דבריו.

11. הסדרי טהרה [קצ"ג, א'] כתב שמתוך דברי
הראשונים מתבאר שישנה מחלוקת בפירוש דינו

8. והוא הדין לדעת שמואל מותר לבעול פעם
ראשונה בשבת [תוס', ועיין כתובות ה'ו'].

9. ואולם מודה רב אסי לדין המובא לעיל שאם
פסקה לראות מחמת תשמיש טמאה מכאן ואילך,
ואין אומרים שבעל בהטייה בבעילה זו ולפיכך
לא מצא דם, שמאחר שהוציא דם בבעילה
ראשונה אילו נשאר דם בתולים היה לו לצאת